

Jens Jensen: Den ærede radikale ordfører hr. Gudiksen var overrasket over, at venstre og konservative ikke kunne gå med til denne lille ændring og udtalte i samme forbindelse, at man i forslaget nu henstillede, at man så vidt muligt holdt aftenmøder i de forskellige råd. Jeg har været medlem af en kommunalbestyrelse, hvor vi holdt alle møder om aftenen af hensyn til tiden og bekostningen, og jeg er medlem af et byråd, hvor vi holder alle møder i arbejdstiden. Det er lige fra den ene yderlighed til den anden. Jeg er nu imidlertid tilhænger af, at man bliver ved aftenmøder. Jeg ser sådan på det, at det er bedre for medlemmerne, og det er selvfølgelig også en stor besparelse for skatteyderne.

Jeg kan ikke komme bort fra, at man bør fastholde, at det skal være tillidshverv. Jeg er bange for, at hvis man gennemfører denne ordning her, vil den brede sig endnu længere ud. Jeg kan godt se, at vi måske her på rigsdagen har en lille smule skyld i den udvikling, der har fundet sted, men det kunne måske rettes.

Den højtærede minister gjorde opmærksom på, at Købstadforeningen og Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bybyggelse og amtsrådsforeningen er gået ind for forslaget her. Ja, det har de gjort, det kan ikke bestrides, men det er jo ikke første gang, man har set, at organisationsformænd ikke har deres folk med sig. Det er også tilfældet her, og det ser jeg ikke nogen særlig ulykke i. Jeg kan heller ikke se, at medlemmerne af disse organisationer er absolut bundet til det, som deres organisationsformænd er gået ind for.

Jeg er selvfølgelig enig med den højtærede minister i, at de love, vi laver her på rigsdagen, bør såvidt muligt, når de har med kommunale forhold at gøre, lægges ud til kommunernes afgørelse. Det, jeg er imod, er, at man laver for mange love her på rigsdagen og sender dem ud til kommunerne; det er grunden til, at vi er overlæst ude i kommunerne. Det, jeg har peget på, er den kendsgerning, at man beskæftiger sig med mange, mange ting, som jeg synes bedst kunne ordnes af borgerne selv, og her kunne jeg godt nævne en række love. Jeg er nok klar over, at der i disse love i mange tilfælde er bestemmelser om, at det står kommunen frit, om den vil gennemføre det, og denne frihed er selvfølgelig påskønnelsesværdig; men det går tit sådan, at når en kommune gennemfører det, så gør nabokommunen det også, og på den måde breder det sig til alle kommunerne.

Jeg har ikke været ude for — og nu har jeg dog været med til adskillige kommunale valg — eller fået kendskab til, at noget men-

neske har holdt sig tilbage af økonomiske grunde. Jeg tror nok, det ligger sådan, at når de har interessen og gnisten, så ser de bort fra det og tager jobbet. Jeg vil også i denne forbindelse gøre opmærksom på, at sammen med kommunale hverv følger der i visse tilfælde mange fordele, det har den højtærede indenrigsminister sikkert også opdaget, så jeg tror ikke, der sker noget som helst udemokratisk ved, at man fortsætter ad den hidtidige linie.

Derfor vil jeg endnu en gang henstille til den højtærede indenrigsminister, at man prøver på at give nogle færre love her på rigsdagen og prøver på at afvikle nogle af dem, vi har. Havde vi gjort det, havde det spørgsmål, vi her behandler, ikke været aktuelt, og gennemfører vi den foreslåede ordning, kan vi måske ikke komme bort fra den igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 88 af 25. marts 1933 om landkommunernes styrelse.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1489).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Elmquist): Med skrivelse af d. d. tilbagesender folketingets formand:

Forslag til lov om hegn,

hvilket lovforslag er vedtaget af folketinget i en form, der afviger fra den, hvori lovforslaget er vedtaget i landstinget. Lovforslaget forelægges herved påny. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af landstinget H. C. Andersen, Bjerre, Bækgaard, Hauch, Stegger Nielsen, Nielsen-Man, Esther Malling Pedersen og Stensballe har meddelt mig, at de ønsker til justitsministeren at stille følgende forespørgsel:

Med hvilken begrundelse har justitsministeren — efter at det i biografteater-